multe. meror et afflictio apprehē
dūt eū. Vermes et ignis cōsumet
eū: et fletus nō desinit ab oculis
eius. Stridor dentiū frequētat eū: eo
q pessimi dolores pungent eū: et
nō desinūt pene ab aīa eius. Tūc se
penitet male vixisse in sclo: et hec
semetipm reputans dt se pietatē et
misericordiā nō fecisse. ut grām eā et
nō inueniat: multas se diuicias pos
sedisse et nō vas pauperibꝫ erogasse:
pdidisse se tpē pnte. et nō se correx
isse ab oībꝫ malis. Dies suos negli
gendo trāsisse: in qbꝫ habuit spaciū
bn̄fiendi. ut nō incideret i talibꝫ penis
Expectat .n. cū magna terrore: ut
dat peiori iudicio secdꝫ q ut gessit.
Ubi eū obibant milicie āgeloꝝ q
sup penas sūt cōstituti: eo q talis egerit
et eciā nō amasset. Ideo mīa ei de
negat: gehenna ardens eū expectat:
qꝛ paupē et egenū nō amauit. Vētre
eius repletus vinis penetrat: q esuriente
paupē nō saciauit. O q̄ntū valet apd
deū mīa q in hoc sclo exhibetur: sic
dns nr ihs xpc i euāº dixit. Bti
misericordes: qm ipi miām cōsequētur. Fratres
mei dilcissimi. exhibete miām dū lucē
hūius vite habetis: ne timore mortis vos
cōprehendat. Elemosina .n. mundat pctā
cata. et ipā interpellat p vobis ad dnm:
qꝛ qd habemus relinqm̄: et qd pauperibꝫ
dedimus: ipsū integre possidemus.
Dies dni festinus adueniet: et
misericordes misericordiam cōsequentur a
dno deo nro Ihu xpo: qui cū patre bndr
tus i scla scloꝝ. Amen

Sermo eiusdē. De carne
Superba

Ad te manū meā extendo:
quē sentio i timore dei
portare vexillū. Ad te me
dirigo: quē sentio sp i victoria pdu
rare. Ad te mi cura ē: cuius mentē in
telligo eē sinceram. Tibi demūs car
nis superbiā: te docēs carnis rebellionē.
Caro ē que aīam pdit: caro ē q
totā supbiā affert. Qui in carne
seminat: de carne metet corruptionē:
q aūt in spu seiat de spu metet vi
tā eternā. Caro ē q recipit dyabolū
Dyabolus .n. seminat i carne seia
sua: et homicidiū fornicacōes aua
ricia libidines irā rixā ebrietatē
superbiā furta et oēm suggestioēm q
mala ē: dicēte aplo. Non ē nob
colluctacio aduersus carnē et sanguinē
sꝫ aduersus principē aeris huius: aduersus
rectorem huius mundi: aduersus nequie
spiritalia i celestibus. Dyabolū dt
q spus malus ē et non vidz: ideoqꝫ
spiritalis nequissimus: eo q proiectus est de
celo cū āgelis suis. De q dt Apocalipsis.
Ecce proiectus ē de celo accusator
frm nroꝝ: q accusabat eos die ac
nocte et ipi vicerunt eū. De q aplus
dt. Datus ē mi stimulus carnis
mee āgelus sathane: q me cola
phizet. Ppt qd ter rogaui dnm
ut discederet a me: et dixit mi. Suffi
cit tibi grā mea. Nā virtus i infirmita
te pficitur. Ubi ipe repetit dicēs. Video
aliā legē in mēbris meis repugnā
tē legi mentis mee et captiuā
me ducentē in lege pcti que est
i mēbris meis. Itē alio loco repe
tit dicens. Ego ipe mente seruio legi dei:
carne aūt legi pcti. Et aūt nichil
aūt dampnacōis ē hiis q sunt in xpo ihu.

Caro e que recipit dyab[o] sic dt aplo
Castigo sicio corp[us] meu et in servitutem
subicio: ne forte cu aliis p[re]dico ipse
reprobus inveniar. Carne dyab[olus] te[m]
ptare no aiam. Ideo dt aplo.
Datus est m[ihi] stimulus carnis mee.
Denique glosa cu teptaret i carne
teptatus e: dicete dno. Dabo ti
illu in ptate: p[re]ter aia[m] ill[iu]s. Caro
co[n]cupiscit adu[er]s[us] sp[iritu]m: sp[iritu]s adu[er]s[us] car
ne. Hec n[im] invice sibi adu[er]sant[ur]: ut
no que vult[is] faciat[is]. Caro e misera
q[ue] gravat aia[m] dicete aplo. Q[ui] i
carne s[un]t: deo place no pnt. Et ipso
dno dicente. Sp[iritu]s p[ro]mpt[us] e: caro at
infirma. In malicia potens e: in
abstinencia infirma se fingit. Caro
e que nos dirigit i foveat. dicete
aplo. Mortificate mebra v[est]ra q[ue]
s[un]t sup[er] t[er]ra: a carnis cura ne feceritis
i co[n]cupiscenciis v[est]ris. Mortifice[mus] ita[que]
carne n[ost]ra[m] p[er] abstinencia[m] et ieiu[n]ia et
vigilias et orōem. ne nob co[n]cupiscencias
adducat. Caro at data e nobis
inimica aie. q[ue] p[re]parat se ad bellu: si
negligat[ur] se addicit. si at mutilat[ur]
reparat se ad bellu. Laudo at illu q[ui]
carnis sue pt h[ab]ere mediu. Du[m] inf
mitate carnis timem[us]: sicut laqu
incidim[us]. Aia at misera q[ui]d dicis[?]
qua caro sic gravat: dicete salo
caro q[ue] corrupit aggravat aiam
Itez repetit d[icens]. Os q[uo]d mentit: oc
cidit aia[m]. Ve misera aia: qua
caro p[er]sequitur. Caro e itaq[ue] d[e] qua
nos cotidie laboram[us]. dicete aplo. Si
sc[un]d[u]m carne vix[er]itis: moriemi[ni]. si at p[er]
sp[iritu]m facta carnis mortificaveritis:
vivetis. Per sugg[est]iones mala ca
ro co[n]cupiscit: et co[n]citat libidine.

Caro delectat[ur] co[n]cupia: et cohortat[ur] ma
licia. Caro provocat homicidia: caro
p[er]petrat adulteriu. Caro admittit ira[m].
caro ingerit ebrietate. Caro parat o[mne]s
co[n]cupias h[uius] sc[u]li et desidat. Tu caro q[ui]
hec q[ue] gravas aia[m]: q[ue] nl desidat
nisi deo s[er]vire. Caro misera: non
solu q[uia] te ipam iudicatis et aiam m[e]a[m]
gravare n[on] sufficit ti p[re]dicto tua[m]
et aiam vis adh[uc] dirigi. Tu tibi
aia q[ue] accepisti o[mn]ia q[ue] sc[r]ipta nu
tri nec p[er]mittet intrare. Caro ma
la q[ui]d q[ue]ris vel q[ui]d desideras. N[on] i
labore sustines: n[on] in requie desist[is].
Rogo q[ua]re gravas aia[m]: q[ue] ti mole
sta no e. Non tibi cedet i[m]pune
si illa aliq[ui]d fuerit passa. Per n[on]
pt sin te iudicari i die iudicij.
Quare no co[n]sentis sp[iritu]i et aie tue.
Dicit i eva[n]gelio. Esto co[n]sentie[n]s ad
u[er]sario tuo du vadis i via c[um] i hor
seclo: ne forte tradat te iudici h[oc] est
xpo. et iudex tradat te ministro h[oc] est
angelis et ministri mittat te in
carcere q[uo]d est in gehena ignis. A
men dico ti: no exies inde donec red
das usq[ue] ad q[ua]dragesi[mum] q[ua]drante h[oc] e
novissi[mum] pctm. Q[ui]s tu vel q[ui]d nob
p[re]stas nisi detrimentu aie me que
b[ea]ta[m] invita ad malu faciendu[m].
Non peccat aia p[er] carne sic sc[r]iptu
est. Aia q[ue] peccat sola punit[ur]. Aia
quo[modo] pt peccare cu no videat: q[uo]
pt tene[re] cu ipa no teneat. Et caro
peccat q[ue] gravat aia[m]. Oculi at du
ces s[un]t carnis q[ui] illi ducatu p[re]stat
ut peccet caro. Aia at m[ea] q[ue] car
cere patit[ur] q[ue] ea[m] tenet i clusa sic[ut]
sc[r]iptu e. Educ de carcere aia[m] mea
ad co[n]fitend[um] nomini tuo. nl nos gravat

aīa mā: ꝯ exterior hō q̄ corrūpit
de die ī die. Aīa aūt mā portās dn̄z
qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ est. Unde
aīa mea dn̄o: ⁊ oīa īteriora mea
nōi scō eius. Et alibi scriptū ē. Ad te
leuaui aīaz meā: ds̄ meus ī te ꝯfido
nō erubescā. Ite alibi. Dn̄e libera
aīam meā a labiis iniq̄s: ⁊ a lin
gua dolosa. Ubiq̄ aīa clamat ad
dn̄m nō caro q̄ ī malicia ꝑdurat.
Que si nō accipiat frenū: statī te
pugnat ad extinguendā aīaz. Ideo
si vis ut accipiat disciplinā ⁊ nō
repugnet: admoue illi ordeū ⁊ te
nebis eā ⁊ duces q̄cūq̄ volueris.
⁊ tūc decantabis dicēdo. Cor meū
⁊ caro mea: exultauerūt in deū
viuū. Et tūc eris scūs corpe ⁊ spū.
Caro aūt mā aliud remediū nō
hz: ni ut tollatur illi ordeū ⁊ detur
illi palea ad exiguū. vinū aūt
ꝑmodicū ita ut nulli strigilem
īponat. nec ditat ad pastū. nisi
forte ad vesperā: ⁊ tūc videbis eā
iā non posse qd̄ poterat. ut si
ē suggestio nata fuerit stati
moriatur. q̄ nō habet dnacione.
Et tūc dt aīa tua. Quare tristis
es aīa mea: ⁊ q̄re ꝯturbas me. Spe
ra ī dn̄o q̄ ꝯfitebor illi: saluta
re vultus mei ⁊ ds̄ meus. Iā caro
fatigata ē. Ꝯfitetur dn̄o q̄ ꝯpalis
ducebat eā ad mortē ut eā ꝑi
meret. Ubi es caro: q̄ ꝑ delicias
vite ⁊ fomētacões thermaꝝ cōf
fortitudies nimis putabas te a
liqd posse face. Nesciebas q̄a
vincebaris ꝑ abstinentiā ⁊ ieiū
⁊ oracōem. Modo aūt nō dimit
temus te ad pastū: ne dū saciata

ta fueris accedas ad ludendū
s tenebimus te inclusā. Ordeū
tibi nō damus: nisi forte paleas
ad exiguū ne addicas te ut mou
eas. Expedit tibi fatigatā ⁊ sane
intrare in regnū celoꝝ: q̄ sagi
natā ⁊ sine ruga intrare ī gehē
nā ignis ardentis. ut nō habeāt
carnes ubi se lacerent. Prudentes vi.
vitabunt te: ut nō sagineris ī die
occisionis. Ecce enī vicimus te: q̄
timebamus te. Non est nobis suspi
cio: nō timemus potenciā tuā. Iā
eī declinata es. iā vicimus te et
qualiter tu tibi hospiciū ꝑmittebas.
Ecce iā nō habes ubi illū recipias.
tota causa fatigata es ⁊ nō po
tes eū portare. Hoc enī gaudiū
est ut tu a vita recedas ⁊ nō ac
cipiamus cōnā. Et tu ꝑfirma scō:
nos aūt fortes. Ecce iā secura es
aīa mā: potens facta es: ut bn̄di
cas dn̄m regē celoꝝ. Benedictus
dn̄s ds̄ nr̄ qui potentes humili
at: ⁊ humiles potentes facit.
Humiliata est caro mā que
potens erat in tra. et aīam hu
milē exaltauit. Ipi honor et
glā potestas ⁊ imperiū ī eterna ⁊
īfinita scl̄a scl̄oꝝ. Amen